

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYVÁRMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA

Az »Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egylet« hivatalos közlönye.
Előzetes ár: Egész évre 8 K. Negyedévre 2 K. Tanítóknak és jegyzőknek 6 K.
Egy szám ára 16 fillér.

Az »Udvarhelyvármegyei Jegyzői Egylet« hivatalos közlönye.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Kossuth-utca 14. sz. — Megjelenik minden vasárnap
Nyulitér soronként 50 fillér.

Az oroszok veresége.

A német hadvezetőség jelenti, hogy az eddig folyt északlengyelországi harcokban döntéshez jutottunk. Ugyanakkor tudatják azt is, hogy a Szilézia és Posen ellen való orosz támadás összeomlott, a támadó ellenségnek menekülnie kell. Höfer jelentése pedig azzal egészíti ki e győzelmi híreket, hogy Nyugat-Galicziában egyre nyomában vagyunk a menekülő ellenségnek, a kinek szélső szárnya a Kárpátoknál igyekszik nyitva tartani a menekülés útját a minden ponton megvert koloszszerű orosz seregeknek.

Részletek nincsenek. Nem tudjuk, hány halottja, hány sebesültje van az ellenségnek, mennyit vesztett foglyokban, ágyukban és gépfegyverekben; hire jön, hogy egymillió orosz elfogták, Varsót bevették, de mindezt nem erősítik meg, bár kapjuk a mindennél értékesebb jellegű szót: döntés. Több ez, mint győzelem. Döntés: az a fordulat, melynek érdekében a győzelmeket aratni kell.

S nem véletlen szerencse a mi oldalunkon, nem véletlen baj, vagy elvétett végzetes lépés az ellenség részéről. Ezt így gondolták ki nálunk, ezen így dolgoztak az új csoportosítás óta. Ez a mi együtt gondolkodó és együtt harczoló erőnknek remek munkája, melynek sikere azt kiáltja az egész világnak: mi vagyunk az erősebbek! Ez nem sikertelenség orosz részről, melyet újabb erők bedobásával ellensúlyozhat, ez döntés! Ez a lengyelországi és nyugatgalicziái hadjáratnak összeomlása, a mely után az orosz sereg fölépítéséből kő követ nem maradt. Ez az erőarányoknak a mi javunkra való állandó megbillenése, oly siker, melynek gyümölcsei ez idő szerint még át nem tekinthetők.

Boldogok vagyunk! Nem bírjuk és nem is akarjuk kitörő örömlenket korlátozni. Az orosz világhatalom meg van törve! Még harczolhat, még ellentállhat, ormóltan testén menekülhet, visszavonulhat még akármeddig, de mint ellenség megszűnt fenyegető lenni. Ha békén hagynók, se bírja soká — önmagával. Ha ma békét köt, hosszú időre el lenne foglalva a most szenvedett iszonyú károk feldolgozásával. De nincs béke és nem hagyjuk békén. A németek is, a mieink is érzik ennek a döntésnek a világtörténelmi jelentőségét, s nem fogjuk megengedni, hogy a vert, szétzilált ellenség pihenőhöz, lélegzethez jusson. Sorai, összeállításai, keretei összeomlottak. Emberei vannak még, de seregei már nincsenek. A legendás, mesészerű valami, a miről annyit beszéltünk, s a minek a közelsége olyan valószínűtlennek tetszett, itt van.

Anglia, melynek épp most a fülébe dö-

rögte a német flotta a mementót, vajjon mit várhat még? Ugyebár, ez a döntés, ez kihat minden csatatérre, ennek rettentő visszhangja támad a föld kerekességén. Mire e hír megtette körfutását a földön, mindenütt, a hol barátaink vannak, a könnyű érzés tölti el a lelkeket: milyen jó, hogy nem vagyunk a közép-európai szövetség ellenségei!

S most megbékélten gyászolhatjuk szerb elesettjeinket. Az a szomorúság ránk borult, de egzisztenciánkba nem vágott. Ez egetverő fordulat mellett oly mindegy, hogy állunk Szerbiában. Odafönt ennek a makacs ország-

nak is eldöntött a sorsa: Oroszországra támaszkodott, Oroszországra számított. Jaj annak a ki ellenségeink erejére bizza magát.

Nem a harc, a megpróbáltatások végéig jelenti e döntés. Jönnek még a súlyos föladatok, de diadalittasan, mint erősebbek állhatunk elébük. Nemzetünk lelkiülete megkönnyebülten tekint a jövő elé s meg fogja tenni továbbra is kötelességét. Bizalommal, de nem elbizottan, megnyugodva, de nem lankadva. A közelgő karácsonyi ünnepekre ráhullott Isten mosolygása. Így kell ennek lennie végig, mert miénk az igazság.

A harctéri helyzet északon.

A Lengyelországban elért eredményeket hozzérték helyen a következőképpen értékelik:

— Az orosz-lengyelországi csatában úgy a harczvonal északi részén, mint Nyugat-Galicziában már eddig is tagadhatatlanul nagy eredményeket érték el a szövetséges hadak.

Hosszu, elkecsodertt küzdelem után azokat a nagyon tekintélyes orosz haderöket, a melyek Lodztól északra, nyugatra és délnyugatra voltak elszáncolva, teljesen megvertük és elfoglaltuk magát Lodz városát is.

Az oroszok kétségbeesett erőfeszítéseket tettek, hogy veszedelemben lévő északi szárnyukat Dél-Lengyelországból észak felé dirigált haderökkel támogatassák, az utóbbi csapatok azonban nem juthattak a veszélyeztetett pontra. Csapatainknak Pietrkow körül végrehajtott erélyes támadásai bilincseket raktak az észak felé igyekvő orosz hadakra, s teljesen lekötötték azokat.

Ezzel azt a nagy eredményt, a mely már november hónap második felében hozzánk szegődött, a melynek teljes kialakulását azonban az orosz tartalékhadcseregek akkor még ki tudták tolni: tökéletesé tettük.

A kutoi győzelem után Mackensen német tábornok hadserege a támadást, Lodz mellett elhaladva, kelet felé Brzeziny-ig folytatta, majd a Lodzot nyugatra és északra harczoló oroszokat kelet és délkelet felől annyira bekerítette, hogy azok katasztrófája elkerülhetetlennek látszott. Ebben az időben azonban az orosz hadvezetőségnek még intakt tartalékcseregek is állottak rendelkezésére. Ezeket Varsó felől és dél felől Lodz környékére dirigálták és így az újabb orosz csapatok észrovetlenül a német bekerítő csapat hátába és oldalába jutottak.

Az a kimondhatatlanul veszélyes helyzet, a melybe Mackensen tábornok hadserege került, sokáig remegéssel töltötte el a hozzáférők lelkét, a helyett azonban, hogy valami baj származott volna boldok Makkensen csapataira, a veszélyes helyzet a legfényesebb hadtett végrehajtására nyújtott alkalmat a német csapatoknak. A szemben álló ellenség szemeláttára Mackensen hadseregének zöme otthagya a régi ellenfelet, az ujonnan közbelépett orosz haderök ellen fordult és három napos elkecsodertt küzdelem után szétrobbantotta a körülzárolt orosz gyűrűt, 12.000 orosz elfogott és 25 ágyut zsákmányolt, anélkül, hogy maga egyetlen ágyut is elvesztett volna.

A németek ezzel szemben az arczvonal északi részén Lovic—Lodznál igen nagy sikereket értek el. Győzelmei harcaik december 6-ig az oroszoknak Lodznál való teljes leveretéséhez vezettek. A csataarczvonon északi szárnyán lejátszódott harczok, a mint most már hivatalosan is tudjuk, több mint 150.000 harcosba kerültek az oroszoknak.

A lodzi győzelem stratégiai jelentőségét nagy mértékben fokozza az, hogy csapataink Nyugat-Galicziában is erélyes támadással nyomják vissza az ellenséget. Az orosz-lengyelországi harctéren kifejődött nagy csata a világháború legnagyobb eseménye. Ez a hatalmas ütközet érezteti hatását a nyugatgalicziái hadszíntéren, a mely a lengyelországi harctér eseményeivel szoroson összefügg, ellenben a Kárpátok közt végbe-menő ütközetek teljesen mellékes jelentőségűek, bár érthető, hogy Magyarország északi részein, Sáros, Zemplén és Ung megyék északi széleinek lakossága nagy örömet érez azon, hogy az oroszok mindenütt kintakarodtak. Iletékes részről most is hangsúlyozták, hogy a kárpáti betörésnek sohasem tulajdonítottak nagyobb jelentőséget stratégiai szempontból.

A kiképzésért küzdöttünk, most a főharczszíntéren a háború legnagyobb és legfontosabb jelentőségű csatáját döntöttük el hatásos oldaltámadásunkkal.

Az ellenség arczála annyira le volt kötve, hogy mozdulni sem tudott; minden támadó kísérlete óriási veszteségek mellett csapataink hadállásán úgy omlott össze, mint egy érczfalon; az ellenség mindkét oldalában a legveszedelmesebb mértékben körül volt fogva: — nem maradhatott tehát tovább az osztrák-magyar és német hadseregek elől szorításában.

A szövetséges csapatoknak erélyes, feltartóztatatlan utánnyomulása azonban bizonyára többrendbeli részleges katasztrófát fog előidézeni.

A nyugati harczszíntéren képesek vagyunk a szövetséges angol-francia-belga hadaknak minden támadó szándékát csirájában elfojtani és az elfoglalt hadállásokat hónapokon keresztül egész terjedelmükben biztos kézben tartani, a keleten pedig a mellett a legazásosabb ellenséget főnyomon megverni. Mostani győzelmünk tehát nagy bizonyossággal jósolja meg azt, hogy a világháború végül a mi javunkra fog eldőlni.

Megyei közgyűlés.

Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 19-én, ezombaton tartotta meg téli rendes közgyűlését. Ugron János főispán előzői megnyitójában utalt rá, hogy fontosabb közgazgatási, vagy politikai mozzanatok nem merültek fel, amikben a vármegyének a maga szavát és elhatározását ezúttal érvényesítenie kellene. Azonban a háború folyásáról is megemlékezvén, tömör vonásokban összegezte azt az eredményt, hogy a mindenfelől zuhanó és kétszerezsen felülmúló ellenséges erőkként szemben is a német-osztrák-magyar szövetség katonai ereje győzelemről győzelemre halad, s kivált az északi harcztér legutóbb kivívott sikerei a legmerészebb várakozásra feljogosítanak. Kiemelte még a főispán annak a ténynek nagy jelentőségét, hogy Gróf Tisza István magyar miniszterelnök a német főhadiszálláson II. Vilmos császárra! való tanácskozása Magyarország sulyának felülmúlására is mily lényegesen kihat. „A miniszterelnök urnak a képviselőházban tett nyilatkozatából sejtenünk lehet — mondotta a főispán — hogy Magyarország nemzeti ereje és katonai erőnei tekintetéből az általános európai helyzetbe viszonyítva megmérettet és sulyosnak találtatott és hogy e mérlegelés magyar hazánk szebb és boldogabb jövőjének biztosításául fog szolgálni.”

A nagy reményeknek ezzel a felemelő csendülésével kezdett bele a közgyűlés a maga rövid tárgysorozatába. Ennek rendjén az alispán a közgazgatás különböző ügyágazatainak viszonylag eléggé megnyugtató felméréséről tett jelentést, aztán egyes bizottságok megalakítása következtet a tavalyi névsor megújításával. Éppugy a tavalyi rendelkezések megismétlésével rendelkeztek a vármegyei pénzek gyümölcsöző elhelyezéséről is. Nehány közéleti ügy letárgyalása után a közgyűlés délelőtti 10 órakor befejeződött.

A bukovinai állapotok.

— Hazugságok Besztercze felől. —

Az utóbbi napokban a szokványos hazudozás ismét besztercei pánikhíreket emlegetett — (az ügyészség tehetetlen e közveszélyes hazugokkal szemben) s úgy látszik Beszterczenaszód vármegye melegágya lett a rémhirtörjesztésnek s az ezzel együttjáró oktalan pániknak. Az oroszok első magyarországi betörése alkalmából is ez a vármegye riasztotta meg elhamarkodott megeküléssel Erdély egész közönségét.

A híresztelésnek az lehetett az alapja, hogy a besztercei kórházak beteganyagának egyrészt Kolozsvárra vitték át. Ennek pedig igen egyszerű és érthető magyarázata az, hogy a bukovinai harcztér sebesültjeit most Beszterczére szállítják s ezért kellett ott helyet csinálni.

Lerontására a városunkban is kalapált hazugságoknak, itt közöljük Besztercze-Naszód vármegye kormánybiztosának, gróf Bethlen Balázs főispánnak a besztercei lakossághoz intézett proklamációját, mely teljes meggyugvatást kelthet Székelyudvarhelyen is. A besztercei kormánybiztos ezeket közli:

— Nyugodjék meg a közönség s ne engedje lelkéhez közel fért az a mérget, melyet az állhírek kóborló, a morész kombinációk terjesztői rejtenek el kishitű, gyáva és rosszindulatu fecsegéseikben és suttogásaikban. Felölősegem tudatában nyugtatom meg a közönséget, hogy semmiféle aggodalomra vagy nyugtalanságra nincs ok. Hadművelőink természetesen folynak Bukovinában s addig egyetlen kedvezőtlen körülmény sem mutat arra, hogy e tervezett hadműveletek sikerében kételkedni lehetne, arról pedig szó sem lehet, hogy a Bukovinai Kárpátokat az ellenség akárcsak meg is közelíthesse. Mindezeket biteles helyről szerzett és megbízható információk alapján jelenthetem ki.

Románia és a Monarchia.

A következő sorokat vetjük:

— Most jövő Romániából s mondanom se kell, hogy mindenütt élénk vitaközlések folynak arról, hogy Románia érdeke vajjon az osztrák-magyar Monarchiával, vagy az oroszokkal való barátságot kívánja-e? A kik a közvetlen jövőt nézik és a kik a háborus eseményekről értesüléseiket a russzofil lapok győzedelmi jelentéseiből merítik, azok Erdély birtokát várják attól, ha Románia az oroszok mellé áll. Azonban még ezeket is gondolkodóba ejtette, a mit ép mi, a magyarországi románok mondottunk nekik:

— Egy ország sorsát nem szabad a legközelebbi időknél, a holnapnak szemüvegén keresztül nézni. Ha csakugyan az orosz győz, a mit nem hiszünk, s ha Romániának odasodva Erdélyt, ezzel csak azt tenné, mint a kannibál az áldozatával, a kit fölhiszál, mielőtt megeszi. Egy olyan Románia, a mely Oroszország lekötöztetése lesz, a mely e révén az orosz fensőbbég alá kerül, föltétlenül kiteszi magát a veszedelemnek, hogy Oroszország elveszi önállóságát és egészen magába olvassa. Annál valószínűbb ez, mert az oroszok ezt a célját a vallás közömbösége is segítené. Az orosz szövetésége Romániába a csár küldene görögkeleti papokat, a csár lenne az egyház feje lassankint nemcsak az orosz ország, hanem a romániai görögkeletieknek is és a vallási nagy összeolvastó hatalmával szemben nem lenne olyan erő, a mely a nemzeti és állami önállóságot sokáig meg tudná védeni. Hiába kapná meg Erdélyt, ha Erdéllyel egyetemben lassan-lassan az orosz birodalom egy tartományává sulyodna. elyomottakat akarna szabadtani és utóbb maga válnék elyomottá.

Annak, hogy az osztrák-magyar Monarchiával szemben Romániában tagadhatatlanul széleskörű elidegenedés történt, részint a bucaresti béke körül történt diplomáciai események, részben pedig a magyar nemzeti politikai volt az oka, a melyet, különösen Tisza István gróf előtt, sok hibával, a körülmények előrelátása nélkül kezeltek. Ez az elidegenedés azonban csak hangulat dolga és véleményem szerint nem fejlődhet annyira, hogy nagy elhatározások forrása legyen. Igen komoly román politikustól hallottam ezt a nyilatkozatot:

— Romániának nem lehet más a történelmi hivatása, mint hogy a szláv vasgyűrű kialakulásának Németországgal együtt utját állja. Ez biztosítja minden körülmények között állami önállóságát; a szláv világhatalom teljessége őt is elnyeli. Mi azt hisszük, hogy a háborút követő új szövetségi alakulatok közül Romániának abban lesz szerepe, a mely a germán égész alatt fog egybekovácsolódni.

Ismétlem, sokféle nézetet volt alkalmam hallani. Megnyugtató lehet azonban az, hogy a döntés Romániában ez idő szerint nagy kvalitásokkal rendelkező, komoly férfiak kezében van, a kik tisztán és józanul ítélik meg a helyzetet és a kik utcai tüntetések, vagy egyéb hangulathatások által nem befolyásoltatják magukat és a kik a több ízben kimondott somlegességet a maguk egyéni tekintélyével és kemény meggyőződésével meg is fogják védeni.

Aranyat—vasért.

A hét folyamán a következő adományokat vettük és nyugtázzuk:

Szabó Jenő (Zetelaka) 1 gyűrű, Tamás Ilka függő, Barabás József függő, Lakatos Gáspár (Étéd) gyűrű, kereszt, törmelék, Marossy Mártonné (H.-keményfalva) 1 gyűrű, Zorger Ferencz ezüst törmelék, Jóó Elekóné (Siméfalva) 2 ezüst érem, Bedő Albert 1 gyűrű, 5 K, Fekete Lina 2 pár függő, Reik Józsefné törmelék, özv. Ilyés Ferenczné gyűrűk, özv. Csiby Lajosné gyűrűk, Szamossai Flora 1 gyűrű, Herczeg József 1 gyűrű.

A háboru eseményei.

— Az Udvarhelyi Híradó eredeti táviratai. —

Az oroszokat visszanyomjuk az egész vonalon.

(Budapest, december 18. Hivatalos. Budapestre érkezett d. u. 5 óra 40 perczkor.) **Megvert orosz főerőt Krosnától Bzura torkolatáig terjedő egész négyezer kilométer hosszú csatavonalon üldözzük.**

Tegnap ellenséget Kárpátok északi elővidékén Krosno és Zulkiczin között elfoglalt állásai-ból kivertük. Duozsajc alsó folyásán szövetséges csapatok ellenségei hátrédekkel harcban állanak. Dél-Lengyelországban előnyomulás eddig nagyobb harc nélkül folyt.

Piatrokaw városát elő Vilmos német császár és Poroszország királya nevével 31-dik ca. és kir. gy. ezred, Przedborz városát pedig a nagy-szebeni 31. gy. ezred osztagai bevették rohammal. Przomysl bősies váróráge vár távolabbi előterületén eredménnyel folytatta harczeit.

Kárpátokban helyzet lényegesen még nem változott. *Höfer.* (Miniszterelnökségi sajtóosztály.)

A németek offenzívája.

(Berlin, december 18. Budapestre érkezett délután 3 óra 40 perczkor.) **Nagyfőhadiszállás jelenti:**

— Nieportnál kedvezően áll a harc, de még nincs befejezve. Franciaíknak Lakasse és Arras közt, továbbá Somme két partján ellenünk intézett támadásai megkísültek. Ellenség sulyos veszteségeket szenvedett; egyedül Somme mentén francziáknak legalább 1800 halottjuk volt és 1200 foglyot ejtettünk. A mi veszteségünk nem egészen 200 ember. Argoneokban jól sikerült támadásaink közben mintegy 240 foglyot ejtettünk. Nyugati badszintér többi részeiről nincs különös jelenteni való.

Kelot és nyugat poroszországi határon helyzet változatlan. **Lengyelországban tovább követjük hátráló ellenséget.** (Minisztereln. sajtóosztály.)

A német kirándulás.

(Berlin, december 17. Hivatalos.) Az angol keleti partvidék elleni támadásról a következő részleteket közlik:

Az angol parthoz való közelítésünkkor czirkálóink a ködös időben négy angol torpedóuzó sikertelenül támadta. Egy torpedóuzó megsemmisítettünk, egy másik sulyosan megsérülve eltűnt a szembatárról. Harlepool ütégeit elnémítottuk és a gáztartályokat elpusztítottuk. Hájókról megállapítottuk, hogy a városban több helyen robbanás történt és 3 helyen nagy tűz támadt. Szarbourgks parti őrállomás és vízművek, azonkívül Whitby parti őrállomás és jelző állomást elpusztítottunk.

Hajóinkat a parti ütögek néhány lövése találta, de azok csak jelentéktelen károkat okoztak. Egy másik helyen egy további angol torpedórombolót elsüllyesztettünk. *Behncke*, a tengerészeti vezérkar főnökének helyettese. (Min. eln. s. oszt.)

A török-orosz harcztérről.

(Konstantinápoly, december 18.) Török főhadiszállás jelenti:

Orosz csapatok gépfegyverek és ágyuk védelme alatt megkísérelték Csorok folyó balpartján való előnyomulást. Öt órai küzdelem után oroszokat visszavertük; részünkre kedvezően lefolyt Saray ütöket után csapataink szünet nélkül folytatták ellenség üldözését. Lovasságaink Kortultól 15 kilométer nyugati irányban ellenségre akadát anélkül, hogy gyalogságot bevárta volna, lovaságuk támadásba átmélt és ellenséget Nazi és Kotor irányában elűzte. (Minisztereln. sajtóoszt.)

Karácsonyfák a harctéren.

Tízhat láda szeretetajándék. A 82-ösök karácsonya.

Katonáink, ami szeretett 82-ös katonáink, akik nélkülözést, betegséget nemcsak megadással, hanem örömmel tűrnek; a 82-ös vitézek, akik mindig a legnagyobb vészben állottak és állanak e rengeteg világháború alatt; a 82-ösök, akik mindjárt a háború kezdetén néhány ezren tartóztatnak félmillió orosz lavinát; akik rettenetes félelmet keltve robantak előre Grodeknél és vitézségi érdemeket arattak északon Lodz körül, — ezekről — a derék katonákról, úgy gondoltuk, kötelességünk a szeretet ünnepén megemlékezni, hogy lássák a mi feljűk szálló szeretetünket, annak a milliányi áldásnak és jókívánságnak a melegét, mely tu'áradt sziveinkből ömlik feljűk.

Közönségünk ami szeretett, a mi jó és áldozatkész közönségünk megértette intencziókat és adományaival lehetővé tette, hogy méltó, szép formában juttassuk el a karácsonyt a messzi lövész árkokban és a havas mozdión táborozó katonáinknak. Hatvan női kéz serénykedett egész naphosszat késő éjszakáig, amíg azt a tenger sok jó dolgot, melyet a gyűjtött pénzzel szereztünk és amelyet természetben kaptunk, formás csomagokba öszebozta és utrakész állapotba teremtette.

Nem tudjuk megindultság nélkül hirdetni, hogy 16 nagy ládát tesz ki az az adomány, melyet a harctérrre szállítunk. Ezen 16 ládában nemkevesebb mint 1568 csomag van. Minden egyes csomagban 60 centiméter hosszú prima füstölt kolbász, jókora darab szalonna, turó, 12 drb kocka cukor, 1—2 tábla csokoládé, 10—12 cigarett, 1 doboz gyújtó, 3—4 drb sütemény s hogy a szerény adomány külsőleg is kifejezze az alkalmat, egy szál fehérgyapjú és egy szál karácsonyi viaszgyertya, s emellett minden 4—5-ik csomagban egy kis üveg jó hazai — szilvium. Bizonyára nem sok az egész, de megnyugtató lehet a tudat, hogy olyan közel kétezer katonának kapja azt, ki bizony anélkül nem igen vett volna tudomást azt itthoniak ragaszkodásáról. Minden csomagon rajta van az ajánlár, mely ékként szól:

Katonák!

Ezt a kicsiny ajándékot Székelyudvarhely város asszonyai és leányai küldik Ti nektek, azzal a kívánsággal, hogy adjon az Isten mindnyájatoknak idvesség karácsony ünnepeket.

Legyetek bizók és bátrak. Igazságért küzdeket, tehát nem hagyhat el az igazság Istene!

Isten neve legyen vezérlőtök, ereje fegyveretek. Szeretettel üdvözlünk és segédelmet kívánunk nektek és fegyvereiteknek. Hisszük, hogy hősi sziveitekben magasan lobog a hazaszeretet lángja s ez az itthonmaradottak meleg ragaszkodása és a kivándó diadal feledtesse szenvedéseiteket.

Isten veletek van!

Székelyudvarhely, 1914. évi december havának 11. napján.

A ládák már kedden délelőtt utra készen voltak, s hogy az aggodalmaskodókat is megnyugtassuk a felől, hogy szeretetadományaink csakugyan eljutnak a harctérrre a mi katonáinkhoz, arra vonatkozólag helyénvalónak találjuk *Rothenari* ezredes urnak hozzá intézett kérésünkre adott nb. válaszát a következőkben közölni:

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Folyó hó 10-én kelt becses levele birtokában, mindenek előtt hálás köszönetemet fejezem ki a szives fáradozásért és áldozatkész-ségért úgy a Szerkesztő urnak, valamint az áldozatkész adakozóknak, magam és a 82-ik gyalogezred nevében.

A gyűjtött ajándékokat alkalmas módon fogom eljuttatni az ezredhez, hogy érezzék a távollevő küzdő katonáink a „szeretet ünnepén” az itthon maradottak szeretetét és ragaszkodását, ebből is kitartást merítve a további nehéz napokra.

A gyűjtöttéket kérem egyelőre ládákba csomagolva, az ezred kiegészítésére induló legközelebbi csapatost indulásáig készenlében ott tartani. Ezen csapat elindulásáról kellő

időben fogom Szerkesztő urat értesíteni s így az ajándékok elküldése semmi akadályba nem fog ütközni.

Ismételten nagyon köszönve szives áldozatkészégét és nagylelkűségét, maradtam tisztelttel

Székelyudvarhely, 1914. decz. 15. éu,

Rothenari ezredes állomás parancsaok.

E hétről a következő újabb adományokat nyugtázzuk:

Szász Ferencz (Széd)	5—
Caillag István	10—
Gáspár Balázs	5—
Casino	25—
Bartos Józsefné	3—
Simó Magda és Mária	8—
Óz. Szabó Józsefné	5—
A jó meadosárik Dr. Pálffy Jenő főszolgabíró utján értékesített kukoricza adománya	51-60
Makkó Sándorné	2—
Dr. Imrehs Domokos	20—
Dr. Valentsik Ferenczné gyűjtéséből	100—
Dr. Hülleder Ákos (II.)	10—
Gáll Sándor Orozshely	3—
Nagyvölgyosi ref. perelypénz	10-10
Előző gyűjtésünk összege	1155-55
Összesen	1413-25

Ugyancsak ezen czélra természetben újabb adakoztak:

Ugron Jánosné 2 pakk dohány. 2 doboz sütemény. — Szabó Ili 180 drb cigarett. — Óz. Bagó Gyuláné 2 doboz sütemény. — Fernengel Otó és Jozephin 200 cigarett. — Dóza Aladárné 1 liter kőményes pálinka. — Sterk Margit, Félégyházy Mária 600 cigarett. — Esztergár Bálintné 1 doboz tézta. — Gáspár Boldizsár 2 ligr. tepertő. — Esztergár Gerő 1 tábla szalonna. — Szakács József 1 üveg szilvium, 1 üveg rum. — Szabó Istvánné 1 tála tézta. — Szöllősi Samu 10 liter pálinka. — Rösler Károlyné 500 cigarett. — Kriza Sándorné 1 doboz sütemény. — A polg. leányisk. részéről téztaát hozzájárultak: Bakóczy Károlyné, Horváth Margit és Klára, Máthé Elizka, Embery Pirokka, Gyertyánosy Jolán, Miklós Vilma, Bagó Ágnes, a III. b. o. tanuló 200 cigarettát, Kassay Margit és Muszka Ida 100—100 cigarettát, Amberoy Adrian, Margita Bea, Maráth Erzi és Olga, Kassay Jolán, Áron Aranka, Csépy Erzi és Tószér Ilona 1—1 doboz téztaával.

A mult számban felemlített székelykeresztúri jelentős adomány adakozói: Óz. dr. Borbáth Danielné 20 liter szilvium — Bíró Erzi tézta. Enyedy Albertné tézta, cigarett. — Fazakas Miklóné tézta. — Gombos Eszti tézta. — Jankovics Pálné tézta. — Jakabházy Zefi tézta. — Dr. Lengyel Árpádné tézta. — Lengyel Samunné tézta. — Megyerosi Arturoné tézta. — Pap Jánosné tézta. — Péterfi Albertné tézta, cigarett, kolbász. — Dr. Puszkás Béláné tézta. — Sebostyón Ella tézta. — Szentkirályi Ferenczné tézta, cukorka, cigarett, gyufa. — Óz. Ugron Jánosné tézta, cukor. — Ugron Zoltánné tézta. — Tallmann Ágoston tézta. — Tamás Ilonka tézta.

A küldött mennyiség a megongedhető határt bizony tullepte s mintegy 180 K deficit állott elő. Bizalommal kérjük azokat, kik a szeretet küldeményből tévedésből kimaradtak, hogy adományaikkal felkeresni sziveskedjenek.

Községeink adománya.

Dr. *Sebesi* János alispán felhívta a községek közönségét, hogy hadbainduló katonáink részére sutu', keztlyit adakozzanak. A befolyt adományokat az alispáni hivatal a következőkben nyugtázza:

Tarcsafalva: 20 pár keztlyü, 26 pár sutu. *Ülke*: 17 pár keztlyü, 12 pár sutu. *Székelysentsentmihály*: 10 pár keztlyü, 10 pár sutu. *Homoródszentpéter*: 3 pár keztlyü, 5 pár papucs. *Székelyvárság*: 71 pár. sutu. *Csekefalva*: 14 pár keztlyü 11 pár lábszárvédő, 8 pár sutu. *Gagy*: 37 pár keztlyü, 14 pár sutu, 5 pár érmelegítő. *Homoróddaróc*: 59 pár keztlyü, 58 pár sutu. *Székelykeresztúr*: 39 pár keztlyü és 24 pár sutu. *Küsmőd*: 40 pár keztlyü, 40 pár érmelegítő. *Hodgya*: 1 pár érmelegítő, 1 baskótó, 12 pár sutu, 8 pár keztlyü. *Homoródjánosfalva*: 6 pár keztlyü, 14 pár sutu. *Homoródszentpál*: 17 pár sutu, 21 pár keztlyü. *Homoródbene*: 20 pár sutu. *Bencséd*: 21 pár sutu 11 pár keztlyü. *Kobátfalva*: 53 pár sutu, 40 pár keztlyü. *Arvátfalva*: 3 pár keztlyü, 15 pár sutu. *Szentábrahám*: 15 pár keztlyü. *Erked*: 47 pár keztlyü, 21 pár sutu. *Csehálfalva*: 20 pár sutu, 15 pár keztlyü, 1 lábszárvédő.

Cigarettát hadbavonuló katonáinknak.

Hadbavonult katonáink részére a megindított dohány és cigarett gyűjtés oly szép eredménnyel járt, hogy még odig mindegy egyes alkalommal a hadbavonult zászlóaljnak mindenikét sikerült elhátunk elindulásuk előtt cigarettával. Elvonult katonáinknak már odig is több mint 46.000 drb cigarettát, 25.000 gramm dohányt és szivart osztottunk szét. A gyűjtést Dr. *Hinlleder* Fels Ernő ügyvéd végzi, a ki felkért minket annak közlésére, hogy a nemosszívó adakozóknak hálás köszönetét a hadbavonultak nevében lapunkban is kifejezzük. Az egyes adakozók névsorát nagy torjedelménél fogva és hely szűke miatt nem közölhetjük, de a nemes jószívűség vegye át ezuttal egytömegben az elismerés jutalmát.

Legújabbban Strausz Zoltán 500 drb, Nagy Mariaka 100 drb, Dr. Görgényiné 600 drb. A Székely Juhturógyár 600 drb, Florián Gergelyné 100 drb, Nagy Elemérné 100 drb cigarettát jutottott e czélra, a székelyudvarhelyi Casino kártyaasztalai 8 K-t, a keniások 1 K 20 fill-t adtak e czélra, a varrodában gyűjtött szövetdarabok és a Dr. *Hinlleder* Fels Ákos által bevezetett szörme-gyűjtésből megmaradt használatlan ruhadarabok értékesítéséből 13 K 90 fillér folyt be, mely összegből szintén cigarettá vásároltatott a most hadba induló ujonczaink részére. Hálás elismerés illetl *Bakóczy* Kilyén Erzsébet igazgatónót, ki a polgári leányiskola növendékeivel a cigarettá szétosztást eszközölte és maga is nagy arányu gyűjtést végzett.

Ezuttal ismételten felkérjük Udvarhelyvármegye ömeselekkü közönségét a további adakozásra azzal, hogy az egyes cigarettá adományok Dr. *Hinlleder* Fels Ernő ügyvéd Székelyudvarhely címére küldendők.

Sebesült katonáink karácsonya.

— 24-ikén délután 4 órakor. —

A mi meleg lelku, áldozatkész kis társadalomunk lehetővé tette, hogy a harctérről sebesülten hazatért vitéz katonáink apró gyertyácskák fényében lássák lobogni a mi irántuk érzett szeretetünket; lehetővé tette, hogy a szeretet ünnepén a legnemesebb érzésben gondolatukat a távoli család tűzhelye felé irányítsák. Egy kis dohány, egy kis kellemesebb élelem, ez az egész, a mi egy-egy sebesült barcosunkra jut, ami nem fogja ugyan velük feledtetni a küzdelmeket, melyeket átéltek, s a melyek talán még rájuk várnak, de hősi szívükben magasabba gurítja a lángot, mert megbozta nekik a társadalom elismerését, szeretét.

A sebesültek karácsonyának élén Dr. *Valentsik* Ferenczné a Vörös Kereszt-egylet elnöke áll, ki lankadatlan buzgalommal agitál, fírad, hogy az ünnep, mely 24-ikén délután 4 órakor lesz a tartalékkórházban, minél szebb, minél intenzi-zebb legyen és hogy részeseüljön minden egyes sebesült, minden egyes lábadozó a társadalom figyelmében. A karácsonya ünnepélyre a Vörös Kereszt elnököje egy kis szép műsort is állított össze a következőkben: 1. Hymnusz. Előadja: Kónya János zenekara. 2. A különböző egyházak papjainak beszéde. 3. Ének. Előadják: Dr. *Fabinyi* Leoné és Dr. *Vóth* Gerő. Harmoniumon kíséri Dr. *Gál* József. 4. A 82-ik gy. ezred zenekara játszik. 6. A karácsonyi ajándékok kiosztása. 7. Kónya János zenekara játszik.

Az ünnepély nyilvános, de arra csak korlátozott számban érezenek be vendégeket.

A sebesült katonák karácsonyára az egye-sület újabb a következő pénzbeli adományokat vette: Dr. Borosnyáyné és Feketénné gyűjtő ivén: Megyei takarékpénztár 30 K, Agrár takarékpénztár 30 K, Zöld János 3 K.; továbbá adakoztak: Czikkántori Rózsika 1 K, Dr. Imrehs Domokos 20 K, Soháné 10 K, Gál Ferencz trbíró 5 K, Pal István 10 K, Barcsay K. heti bevét. % 7-50, Dr. Nagy Samunné 10 K, Agyagiparisk. 10 K, Szibán Györgyné 5 K, Weber Andrásné 2 K, Molnár Károlyné 7 K, Gáspár Balázs 5 K. A természetbeni adományok köv számban nyugtáztatnak.

A Vörös Kereszt-Egylet elnökege ez uton ujra azzal a kéréssel fordul a közönség azon részéhez, mely még ezen czélra áldozatát nem bozta meg, hogy adományaival sieesen leróni szent kötelességét. Mintegy 600—700 sebesültet és beteg-et akar az egylet a karácsony melegében megszé-síteni, ahhoz pedig tekintélyes összeg szükséges. Adományok Dr. *Valentsik* Ferencznéhez kedd estig elküldendők.

Meleg ruhát katonáinknak.

Az általunk eszközölt gyűjtés eredményéből szerzett és jölelki urinók által megkötésre átvállalt pamutból e hét folyamán kaptunk:

Öz. Gyertyánossy Károlyné 6 hősapka, 2 pár érmelegítő, Szabó Ilus 7 hősapka, 2 pár érmelegítő, Rácz Ilka 7 hősapka, Novák Jánosné 4 hősapka.

Ezen kívül ajándékoztak: öz. Solyomssy Pálné 2 hősapka, 8 hőcsuklya, 1 pár érmelegítő, Baló Zsigmondné 4 hősapka, 4 hőcsuklya 4 pár érmelegítő.

A már begyűlt és még beérkezendő kötélt holmikát a harcstéren innen felvonuló katonáink részére a parancsnoksághoz fogjuk juttatni.

HIREK.

Székelyudvarhely, decz. 20

A mi hőseink.

Bodrogi Endre.

Csak mulasztást akarunk pótolni, mikor róla emlékezünk. Hiszen a mi fiatal hőseink között ő volt a legelső, aki életét áldozta a csatatéren. Akkor még szeptemberi nap sütött az égen s reménykedő, bizakodó szívünk nem igen akart hitelt adni azoknak a szomorú híreknek, amiket az első, lassan haza szállinközö sebesültek hoztak magukkal. Hiszen másnak is a halála hírért hozták s nem volt igaz. Miért kelljen hát épen a Bodrogi Bandi halála hírének igaznak lennie? Ezt, ilyenféleképp gondoltunk s vártunk, reménykedtünk.

Akkor, a háboru első hetében még olyan hibetelennek tetszett előttünk, hogy fiuk, akik itt köztünk, a szemünk láttára nőttek délczég ifjakká, az egészséges fiatal élet legszebb szakában ugy megheszenek el közülünk, hogy sobha többé vissza ne jöjjenek. Tudtuk, hogy a háboru rettenetes emberáldozatot követel, de valahogy a lelünk úgy hangolódott, hogy binni szerettük: hátha a háboru a mi virágos kertünk bimbóit nem fogja megtépdesni s mi visszakapjuk egészségesen, élve mindazokat, akik annyi nemes elszántsággal s határtalan lelkesedéssel indultak el a dicsőséges halál nehéz útjaira...

Es hát Bodrogi Bandit is visszavártuk... Istenem, mennyit évdőtünk vele az iskola padjai között, ahol, minden szorgalma ellenére, neki is sok-sok halálos „drukk“-on kellett átésnie! Már akkor is folytonos badakozás volt az élete nehéz fegyverzetű makacs ellenségekkel. De Bandi nem hátrált meg. Szívós kitarással, a székely akaratnak mindent kicsikaró erejével legyőzte őket. S végre annyi évek gyötrelmes munkája után lelkendezve, kipirult arczzal vitte haza az érettségi bizonyítványt özvegy édes anyjának, akinél boldogabb édes anyát akkor nem igen találhatunk volna a városban.

Bodrogi Bandit mindig a katonai pálya vonzotta. Csendőrtiszt akart lenni s érettségi után mindjárt katonának állt, pedig törvény szerint csak most októberben juttott volna sor rá, mikor többi husz éves tanulóársát is beorozták. Ő, szegény, megelőzte őket. Nagyon megelőzte őket. Az iskolában szerényen folyton az utolsó sorcskában lépegetett. Mindenki előtte járt. De most, a harcok és csaták vérea iskolájában az utolsóból a legelső lett, aki a csaták tűzében a halálrakészség szent hevületével nyújtotta homlokát a halál angyalának, hogy lecsokolja arczáról a viruló élet piroaló virágait...

Szépen haltál meg Bodrogi Bandi! S nekem eszembe jut az a kis német vers, amit valaha együtt tanultunk az iskolában: „Der tote Soldat“... A te jeltelenül elhagyatott sírod fölött is bizonyára összegyülekeznek most a felbők és sürű cseppek hullatnak a hantra, mely testedet takarja. Könyek azok, Bandi, melyek érted itthon hullottak és hullanak, de ezeket a könyveket fölvevették az ég felhői a elvitték a mossa idegonbe, hogy jeltelen sírodban ott se pihenj megsiratlanul, könytelenül. S ezeknek a könyveknek nyomán virágok fakadnak majd sírodon, hervadó és mindig újuló virágok. Mert mi mindig siratni fogunk téged, de nem a kétségbeesésnek, hanem a dicsó halálodra büszke s az Isten akaratán megnyugvó lelkeknek szellden, légyan bulló s szívet nyugtató könnyeivel...

Tompa Árpád áll. főreáliskolai h. igazgatót, mint örömmel értesültünk, igazgatói állásában véglegesen megerősítették. Ez a megerősítés mindenesetre legszebben kiérdemelt elismerése annak a lelkes és körültekintő munkásságnak, melyet Tompa Árpád igazgató felelőséges állásában eddig is kifejtett s mikor ezt a város és vármegye közönségének örömmel hírül adjuk, az új igazgatót a magunk részéről is meleg szeretettel üdvözlöljük.

Eljegyzés. László Endro közjegyző-jelölt eljegyezte Balázs Iduskát, Balázs Károly butorkereskedő leányát.

Köszönet nyilváníatás. A következő sorok közlésére kértünk fel: Feledhetetlen felelőség elhunya felett kifejezett részvétért ez uton mondok köszönetet. *Kövesdi József* m. kir. pénzügyi tanácsos, pénzügyigazgató helyettese.

Meleg ruhát katonáinknak. A következő sorokat vettük: Az Udvarhelyi Híradó tek. Szerkesztőjének, Helyben. Harcstéren levő katonáink részére meleg ruhaneműk kötésére hozott pamutfonal céljára becses lapjában gyűjtött 50 korona átvételét igazolva, egyben értesitem, hogy ezen összegből 6 koronát a legutóbb hozott 30 kgr. pamutfonal árából becses lapja legutóbbi számában közzétett elszámolásom szerint még fedezetlen maradt 6 korona kiegészítésére fordítottam, 44 koronát pedig — mivel több pamutfonal nem érkezik — Szentkirályi Andor főispáni titkárnak adtam ki, hogy abból itten kötétt ruhaneműket vásárolva, azokat Rotbenári ezredesnek adja át. Székelyudvarhely, 1914. december 18 án. *Ugron, főispán.*

Nyugtázás. A következő sorok közlésére kértünk föl: Katonáinkat meleg ruhával való ellátására ujjban a következő adományokat vettem: Szinészek 11 K. Barcsay K. heti 20 K, Pál István 20 K, Persián János 10 K, Gross Albertné 10 K, Mihály Juliska, Iluska, Annuska 5 K. Dr. Valenteis Ferenczné.

Zenés mise. Karácsony első ünnepén a róm. kath. templomban, 2-ik ünnepén a ferencziek templomában lesz zenés mise a 82-ik gy. ezred zenekara közreműködésével.

Háborus istentisztelet. A székelyudvarhelyi unitárius egyházközség f. hó 27 én (ünnepe 3-ad napján) d. e. 10 órakor az unitárius templomban háborus alkalmi ünnepi istentiszteletet rendez, melyre e helyen is felhívjuk a közfigyelmet. A templom fűtve lesz.

Halálozás. Egy derék jó asszony, férje urának igazi hitestársa, *Kövesdi Józsefné* született *Herczegh* Jolán folyó hó 16-án hosszas szenvedés után elhunyt. A derék asszonyt 18-ikán helyezték el végső pihenő helyére általános nagy részvét mellett. Emléke legyen áldott.

Kozma Julcsika, *Kozma* Domokos és uje leánya, élete tavaszán folyó hó 13-án elhunyt. Pihenése legyen csendes.

Felhívás. Az áll. kő- és agyagipari szakiskola igazgatósa ezuton kéri azon családokat, akik 12—16 éves tanulókat 6—8 csoportokban teljes ellátásra vállalni hajlandók, sziveskedjenek ebbeli szándékukat az igazgatósnak mielőbb bejelenteni.

Kedves jótékonykodás. A helybeli polg. leányiskola III/A. osztálya kedvesen megható módját találta hadbavonult és sebesült katonáink segítségének. A kis honleányok összebeszéltek s társnőjük *Pluhár Piroksa* vezetésével színdarabot, dialógokat, szavaltat tanultak be, s ezzel a gazdag műsorral jótékonycélu előadást rendeztek, melyre a közönséget is maguk toborozták. Színháztermet nem béreltettek, hát nagyjelküen segítségükre siettek *Piroksának*, a főrendezőnek keresztanyjának, *Csillag József* és neje, akik butorikat nagy de készséges fáradsággal kiszállósították a lakásból, színpadot állítottak s minden szobájukat a kis műkedvelők és vendégeik rendelkezésére bocsátották. És nem hiába. Az alkalmi társulat két előadást rendezett s fardozásuk jutalmát 80 koronát igazgatónőjük kezéhez jutatták, aki kijelentette nekik, hogy az összeg nagyobb részét téli meleg ruhák, kisebb felét pedig dohány és cigaretták beszerzésére fogja fordítani. A kis leánykának ez az önkéntes kedves jótékonykodása mindenesetre az udvarhelyi társadalom hálás elismerését érdemli.

Az áll. polg. leányiskola igazgatósnak a lefolyt héten a katonák meleg ruháira a következő adományok folytak be: Esztergár Balintné 3 darab hősapka, 3 baslik, 3 pár térdvédő, 4 pár karmantyú, 3 pár kapca, Persián Jánosné 2 pár térdvédő, 2 pár karmantyú, Persián János 2 K. *Bukóczy Károly* 4 K, 40 f. *Becsek Aladár* 3 baslik, *Molnár Károlyné* 1 pár térdvédő, 5 hősapka, *Maráth Aranka* 4 hősapka, *öz. Kovács Mórincz* 3 hősapka, *Dr. Pál Ernő* 2 pár érmelegítő, *Szemlőr Ferencz* 1 pár lábszárvédő, *öz. Török Pálné* 1 hősapka, 2 pár érmelegítő, *Pülöp Erzsike* 3 hősapka, *Barcsai Károlyné* 1 K, *Révfy Zoltán* 5 K, *Jodál Gaborné* 6 K, és 1 pár térdvédő, *Imreh Domokos* 3 K, *Göllner Béla* 4 K. *Riomor Gusztávné*, *Pál Árpádné*, *Malviánszky Piroksa*, *öz. Bergleitör Gusztávné*, *Gönczy Lajosné* *Siegmund József*, *Farkas* és *Forró* 1—1 K, *Paál István* 5 K, *Egy katonatiszt*, *Florján Kristófné* és *Sterba Odón* 3—3 K, *Haáz Vilmos*, *dr. Luckhaub Gyula*, *Szabó Ilko*, *Jancsó Béláné* és *Dézi Lajos* 2—2 K, *Dr. Görgényi Károlyné*, *Schulla Mihály*, *Fölhlich gyerekek*, *Csánky Józsefné*, *Siegmund Gertrud*, *Amberboj A. J.-né* és *Szabó Árpádné* 1—1 K, *dr. Szentkirályi Andorné* 1 K, 1 hősapka és 1 pár érmelegítő, *Tamárs Múrtá* 2 hősapka és 1 pár térdvédő, *N. N.* 40 f., *öz. Pál Sándorné* 20 f., *Mihály Juliska* 40 f., *Sámson Lajos* 40 f., *Márk testvérek* 50 f., *N. N.* 8 f., *Tamárs Balázs* 40 f., *Ritter Juci* 50 f., *N. N.* 20 f., *Kosztolányi* 50 f., *Barcsné* 10 matricá gyapjú fonal. Nagy részét gyűjtötték *Horváth Margit* és *Klára*, *Máthó Elizka*, *Embery Piroksa*, *Bagó Agnes*, *Gyertyánossy Jolán* és *Szakáts Bösko* polg. isk. növendékek. Az induló katonák cigarettájára *Hinldör Ernő* gyűjtéséből 2900 drb. cigarettát, *Persián János*tól 700 drb. cigarettát. Hálás köszönet a jösvívő adakozóknak.

Szörmeadományok. A következő sorok közlésére kértek föl: Katonáink részére ujjban a következő szörmeadományokat vettem át és nyugtázom: *Szabó Ilike* 1 boa, 7 drb kis szörme, *Szabó Károlyné* 1 boa és 3 drb kis prém, *Homoródbene* 3 zsák szörme, *Pácz Ilka* 1 muff, 1 boa és szörme darab, *öz. Csiki Lajosné* 1 muff és szörme darab, *öz. Ilyés Ferenczné* 1 női bunda, *Kévos község* 1 zsák szörme, *Homoródbene* 1 zsák szörme, *Hánn József* 1 üres láda. — *Dr. Hinldör Ákos.*

A megkéssett express-levél. Egyik olvasónk felkért a következő sorok közlésére: A múlt hét egyik napján fontos és gyors híradást vártam Brassóból. A levelet előző nap délelőtt féltizenkét órakor adták fel s a brassói posta az ajánlott express díj elfogadásával továbbította is. A levél másnap reggel pontosan megérkezett, de csak déli tizenkét órakor kézbesítették, tehát jóval később, mint kötelezőségiül kellett volna. A késedelem nagy kellemetlenségek lett okozója, a mi mindenesetre elmaradt volna, ha a helybeli posta megbízott közege a rábizott express ajánlott-levélet — ahogy kellett volna — már reggel kézbesíti. Ilyenfajta kellemetlenségek gyorsabb és pontosabb eljárás mellett mindenesetre elkerülhetőek lennének.

x Magánoktatást elvállal egy áll. tanító, ki a háboru végéig helyben teljesít szolgálatot. *Hegedűoktatás, elemi- és iskolai tanítás* d. u. 6—8 óráig. Czím: a kiadóhivatalban.

x Az egyesült moziban ma délután 4 és este 8 órakor válogatott műsorral nagy előadás lesz.

Felolvas szerkesztő: BECSEK ALADÁR,
Kiadja: a Becsek D. Fia könyvnyomda.

A székelyudvarhelyi járás főszoigabirájától.

Szám: 3718—914. szb.

Pályázati hirdetmény.

A homoródszentlászlói körjegyzői állás nyugdíjazás folytán megüresedvén, arra pályázatot hirdetek.

Felszólítom a pályázni óhajtokat, hogy az 1900 évi XX. t.-cz. 3 §-a, illetve az 1883 évi I. t.-cz. 6 §-a szerinti s eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket **1915 évi január hó 5-én** déli 12 óráig hozzám nyujtsák be. A később beérkezett kéréseket figyelmen kívül hagyom.

A körjegyzői állás székhelye homoródszentlászlói község s hozzá *Abránfalva*, *Telekfalva*, *Sándortelke* és *Miklósfalva* községek tartoznak.

A körjegyzői állással egybekötött javadalmazás: 2000 K. törzsszüzetés, lakás és szabályrendeletileg megállapított egyéb általánok, valamint magánmunkálati díjak.

A választás idejét 1915 évi január hó 11-én délelőtt 10 órára tűzöm ki Homoródszentlászlóra a község bázához.

Székelyudvarhely, 1914 decz. 15-én

Szabó Gábor, főszoigabiró.